

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112012006
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112012006.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2014 samosudcom JUDr. Milanom Strakom, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

E. P., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom P., A. XXXX/XX, prechodne bytom V. nad Z., U. XXX/XX

je vinný, že

dňa 20.05.2012 v čase po 12,30 hod po tom ako J. P. vyložila detský kočík z chodby bytu na spoločnú chodbu obytného domu č. XXX/XX na ul. U. ulici v V. nad Z., tak ku dverám bytu č. 4, prišiel obžalovaný E. P., ktorý vošiel do chodby bytu a niekoľko krát ju päšťou udrel do hlavy a hodil do kuchynských dverí, do ktorých J. P. narazila hlavou a odišiel z bytu preč, poškodená J. P. pri uvedenom útoku vrátane predchádzajúceho útoku toho času právoplatne odsúdeného M. P. utrpela otras mozgu, zlomeninu nosových kostičiek bez posunu a po vyšetrení hospitalizáciu vo Fakultnej nemocnici Trenčín odmietla,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydla iného,

č í m s p á c h a l

prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a s prihliadnutím na § 38 ods. 4 a § 37 písm. m) Tr. zákona v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.4.2012 sp. zn. 8T 53/2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý bol uznesením Okresného súdu zo dňa 29.10.2013 sp. zn. 8T 53/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.12.2013 sp. zn. 3Tos 98/2013 premenený na trest odňatia slobody v trvaní 100 dní, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný E. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2014 uviedol, že nepopiera hádku na chodbe, popiera však napadnutie poškodenej a vniknutie do jej bytu. Dôvodom hádky bolo to, že urazila jeho rodinu. K veci presnejšie uviedol, že jeho brat M. bol na spoločnej chodbe s poškodenou, on bol na inom poschodí. Keď schádzal dole počul hádku medzi M. a poškodenou, ktorá sa vulgárne vyjadrovala na jeho priateľku, preto jej to slovne vrátil. V tom čase bol na začiatku chodby, M. bol pred dverami bytu kde bývali a poškodená pred dvermi svojho bytu. Poškodená na to vybuchla, odišla do svojho bytu, kde stále nadávala, na čo on reagoval tiež nadávkami z chodby, hádka trvala 15-20 min počas ktorej svedok B. C. (druh poškodenej J. P.) nebol doma. Stretol sa s ním na chodbe a to na jej začiatku a to asi 5 min po hádke. C. požiadal, aby si doma urobil poriadok, pričom následne počul hádku medzi ním a poškodenou. Pri incidente medzi ním a J. P. bol prítomný L. J. a aj O. P.. Tí boli ticho lebo sa nejednalo o ich rodinu. Môžu potvrdiť, že nebol v byte, zdôraznil, že na poškodenú fyzicky neútočil, nevylučuje, že ju mohol fyzicky napadnúť jej priateľ a to počas ich vzájomnej hádky v byte za zatvorenými dverami, ktorú bolo počuť až na chodbu. Ďalej uviedol, že poškodená s jej priateľom sú veľmi neprispôsobiví občania. Vchodové dvere do bytu poškodenej boli už od prevzatia bytu pokazené, ťažko sa zatvárali, ako každé druhé dvere na „slobodárke.“ Zvonku dverí je guľa nie kľučka. V tom čase on býval v spoločnej domácnosti s matkou v byte na prízemí, brat M. mal byť na prízemí oproti matkinmu bytu, pričom v čase skutku bol u matky. Bytovka má 3 poschodia, 36 bytov, vchod do „slobodárne“ je umiestnený na kratšej strane domu v jej strede a pokračuje dlhou chodbou. To znamená, že „slobodárka“ má 3 dlhé chodby, po 12 bytov na chodbe, ktoré sú oproti sebe na ľavej a pravej strane po bokoch. Byt poškodenej je na ľavej strane a byt kde býval on je na pravej strane. Medzi bytom poškodenej a bytom matky sú ďalšie tri byty. Pred „slobodárkou“ je cesta, ktorá slúži ako chodník, na zadnej strane „slobodárky“ nie sú vstupné dvere len okno a balkónik. Ešte dodal, že po tom, čo poškodená odišla do bytu tak v ňom zotrvala po celý čas, akurát dvakrát otvorila dvere a niečo zakričala. On zotrval na prízemnej chodbe až do príchodu polície.

Z výpovede svedkyne - poškodenej J. P. na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2014 súd zistil, že v deň spáchania skutku sa nachádzala na ulici U. č. XXX/XX, Dubnica nad Váhom, kde v tom čase aj so synom a svojím druhom B. C. bývala. Bola s nimi vonku pred bytovkou a išla zobrať do bytu vodu pre syna a na chodbe stretla M. P., E. P., L. J. a O. P. s tým, že počula niečo ako, že „hej ty p...“, ona však išla dovnútra do bytu, kde zobrala vodu a vrátila sa vonku. Asi o päť minút sa vracala naspäť do bytu a keďže tam stále stáli tak sa M. P. spýtala, že komu to tak vulgárne nadávali, na čo jej on povedal, že „hej ty p..., tebe a čo má byť“. Keď už mala dvere na byte zavreté, tak prišiel M. P., ktorý jej kopal do dverí a vrazil do nich aj päšťou a po tom, čo si takto otvoril dvere, hodil do nej kočík, ktorý zobral lebo ho mala na spoločnej chodbe, následkom čoho spadla a keď ležala na zemi ju ešte udrel. Keď sa z toho spamätala, išla vyložiť kočík pred dvere bytu a keď už bola naspäť v byte, vošiel za ňou do bytu E. P., ktorý pristúpil k nej, chytil ju za vlasy a udieral ju päšťou, potom sa mu vyšmykla ale zase ju chytil, zase ju bil a hodil do dverí v byte. Keď bolo po všetkom, prišiel jej priateľ a potom si už presne nepamätá, bola v šoku. Išla do Trenčína do nemocnice, kde však nechcela zostať lebo kojila, potom ešte chodila po doktoroch. Dodala ešte, že zranenia jej určite nespôsobil priateľ, že by to nemalo logiku, aby udávala svojho priateľa s ktorým má dieťa, jej priateľ ju nikdy neudrel. Dôvod pre ktorý jej takto nadával nevie, oni sú taká prudká, agresívna rodina. Svedkom toho ako vnikol E. do bytu bol jeho brat M., L. J. a O. P.. Do bytu sa už nevrátila, bála sa. Uviedla, že v prípravnom konaní muselo dôjsť k nedorozumeniu, lebo E. P. sa nedostal do bytu tým že udieral päšťou do dverí tak ako je uvádzané v zápisnici na strane 6 výpovede zo dňa 07.06.2012, ale presné okolnosti si už nepamätá. Uviedla, že si už nespomína ako sa E. P. dostal do bytu, nevie či dvere na byte boli otvorené, neboli, možno zostali pootvorené tak ako ich

nechal M. P., lebo po útoku M. P. už asi nebola na vnútornej strane dverí kľučka, ktorá sa zrejme tým, ako sa dobíjala dnu vypadla. Nárok na náhradu škody si neuplatnila.

Svedok M. P. na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2014 vypovedal, že on je už právoplatne odsúdený za skutok, ktorý spáchal voči poškodenej a to trestným rozkazom. Bol na chodbe v ten deň, pili kávu s bratom E., boli tam s nimi ešte dvaja kamaráti J. a O. P.. Prišla poškodená, videli ju, lebo ona má číslo 4 a oni bývajú v byte číslo 5, a keďže mal zlý deň a podľa jeho slov mu poškodená „robí zle“ tak jej vynadal vulgárne, on bol iniciátorom toho konfliktu. Priznal, že jej vynadal, že je p..... Vošiel za ňou do bytu a fyzicky ju napadol a brat E. ho od nej odťahoval. Následne uviedol, že sa do bytu nedobíjal lebo dvere boli otvorené, úplne nevškol do bytu, hodil do nej kočár, pritiahol si ju k sebe, bil ju len na prahu dverí a jeho brat E. ho od nej odťahoval, ale určite jeho brat do jej bytu nevštol ani ju nebil. Brat ho odtiahol, on sa ukludnil, potom prišiel jej muž a ona išla riešiť policajtov, či čo, on už nevie. Síce tam na chodbe svieti svetlo, ale je strašné, tak ostatní čo boli s nimi určite nič nevideli. Dvere poškodenej podľa jeho názoru nefungovali, asi sa nedali ani zamknúť, boli v dezolátnom stave.

Svedok B. C. na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2014 vypovedal, že v ten deň sedel v aute so synom a čakal na svoju družku, keď mu jeho ujo povedal, aby rýchlo išiel hore do bytu, že sa tam niečo deje. Rýchlo utekal hore, tam stretol na chodbe E. P., ktorý vychádzal z dverí jeho bytu a sa ho spýtal, že či má „rozje.. aj jeho“, rýchlo vošiel do bytu, tam našiel poškodenú na zemi, zdvihol ju, rýchlo s ňou išiel do nemocnice, kde jej zistili otras mozgu a potom išli na políciu. Keď sa s ňou rozprával o tom, čo sa stalo, tak mu povedala, že keď odniesla vodu a vrátila sa naspäť do bytu tak sa ich spýtala M. P., že komu tak vulgárne nadával, to sa pýtala keď odomkynala dvere, že on jej povedal, že to povedal jej, že M. po nej hodil kočár, že potom tam prišiel aj E. P.. On keď prišiel do bytu, tak kľučka bola „rozletená“, pamätá si, že ju zdvihol zo zeme. Sú spolu s priateľkou osem rokov, on ju určite neudrel, nefetuje, nepije. Dvere boli staršie.

Svedok O. P. na hlavnom pojednávaní dňa 25.06.2014 uviedol, že keď zišiel dole tak E. P. stál chrbtom pred dverami poškodenej. Nevidel, že by obžalovaný vošiel do dverí poškodenej. Dole zišiel lebo počul krik a nadávky. Bol tam ešte L., a E. brat M. a E. priateľka M.. Nevie, kto tú hádku začal. Nevie ako sa to začalo, lebo on bol na inom poschodí. Nevidel, že by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú. Vie len, že obžalovaného priateľka bola držaná M. P. lebo ona chcela ísť za E. do vnútra. Uviedol, že poškodenej dieťa plakalo doma, že plač dieťaťa počul z bytu poškodenej.

Svedok L. J. na hlavnom pojednávaní dňa 25.06.2014 uviedol, že konflikt nevidel, stál na chodbe, počul len krik. Nič nevidel, je tam strašná tma, stál úplne vzadu, pričom poškodená má bytu úplne vpredu. Konflikt vyvolala určite poškodená. Z akého dôvodu to nevie. O čom sa hádali nevie. On si už nič nepamätá. Bol tam on, O. P., E. a M.. On spolu s O. P. stáli úplne vzadu. Nevidel, že by obžalovaný vošiel či vyšiel z bytu poškodenej. Videl ako E. P. išiel smerom k nej, k jej bytu a potom ho len videl keď sa vracal, ale nevidel či bol u nej v byte, lebo bola tam tma. Uviedol, že vzdialenosť od toho kde fajčili k dverám poškodenej je 20 metrov, to ako išiel M. P. k poškodenej videl aj napriek tomu, že tam bola tma, ale čo sa dialo tam to už nevidel, lebo tam bola tma. V čase keď sa hádala s M. P. stála pred dverami bytu. Keď medzi nimi skončila hádka, prišiel E. niečo jej nadával a išiel smerom k nej. Ona buchla dverami. E. sa k nej nedobíjal. Partnera poškodenej tam tiež nevidel. Pred dverami poškodenej videl, že mala sušiak na prádlo. V čase hádky nevidel žiadny predmet pred dverami poškodenej. Potom išiel domov.

Na pojednávaní konanom dňa 25.06.2014 súd vykonal dokazovanie podľa § 269 Tr. poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to zápisnicou o obhliadke z miesta činu, lekárskou správou a správami k osobe obžalovaného. Zároveň súd podľa § 270 Tr. poriadku oboznámil fotodokumentáciu z čl. 44-45 vyšetrovacieho spisu.

Zo zápisnice o obhliadke z miesta činu súd zistil, že miesto činu sa nachádza v k. ú. obce Dubnica nad Váhom na ul. U.. Jedná sa o tzv. sociálne byty Mesta Dubnica nad Váhom na "slobodárke" č. p. XXX/XX na ul. U.. Samotný byt, kde došlo k útoku sa nachádza na prízemí. Jedná sa o štvrté dvere vľavo od hlavného vchodu. Samotné dvere do bytu sú celodrevené, pomerne dosť obité. Zvonka na dverách je nápis č. 4 a nápis B. P.. Po vjdení do bytu sa vchádza do predsieni o rozmeroch 2 x 2 m. Podlaha je kachličková o rozmeroch 15 x 15 cm, blede hnedej farby. Naľavo sú dvere vedúce do kúpeľne, vedľa nich je automatická pračka, vedľa nej dvere vedúce do kuchyne, za dverami do bytu je drevená polica s topánkami a kozmetikou, vedľa nej sú sklenené dvere do izby. Medzi dverami do kuchyne a do izby je na

stene vešiak so šatami. Uvedené korešponduje aj s fotodokumentáciou, z ktorej je zrejmé, že vchodové dvere do bytu majú z prednej strany guľu, z vnútornej strany kľučku, sú obité a labilné.

Z lekárskej správy súd zistil, že dňa 20.05.2012 bola na traumatologickej ambulancii FN Trenčín ošetrovaná zranená J. P., s tým, že u nej boli zistené zranenia: otras mozgu, pomliaždenie chrbta a tváre a následne 22.05.2012 u chirurga MUDr. C. v Dubnici nad Váhom zlomenina nosových kostí.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/53/2012 zo dňa 25.04.2012 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona, ktorý spáchal dňa 15.01.2012, kedy bez použitia násillia odcudzil finančnú hotovosť vo výške 315,- € z pokladničného pása v predajni potravín CBA, prevádzka č. 7206, so sídlom v Novej Dubnici. Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý mu bol následne uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 8T/53/2012-86 zo dňa 29.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3Tos/98/2013-90 zo dňa 12.12.2013 premenený na trest odňatia slobody vo výmere 100 dní, nakoľko obžalovaný zmaril výkon trestu povinnej práce sám, vlastným zavineným konaním.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27.06.2014 (konanom v neprítomnosti obžalovaného, ktorý svoju neúčast ospravedlnil prostredníctvom obhajcu a o odročenie hlavného pojednávania nepožiadaval, pričom bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený na pojednávaní konanom dňa 17.06.2014) a teda za splnenia podmienok podľa § 252 Tr. poriadku, súd na základe vykonaných dôkazov a ich vyhodnotením v súlade s § 2 ods. 12 Tr. poriadku, t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že po tom ako poškodená vyložila detský kočík z chodby bytu na spoločnú chodbu, tak ku dverám bytu č. 4, prišiel obžalovaný E. P., ktorý vošiel do chodby bytu a niekoľko krát ju päťou uderil do hlavy a hodil do kuchynských dverí, do ktorých poškodená narazila hlavou a odišiel z bytu preč. Obžalovaného usvedčovali zo spáchania tohto skutku najmä výpoveď poškodenej J. P., svedka B. C. fotodokumentácia vstupných dverí do bytu (čl. 44-45), lekárska správa (čl. 46-48), z ktorej vyplýva, že poškodená utrpela otras mozgu, pomliaždenie chrbta, tváre a zlomeninu nosa, pričom odmietla hospitalizáciu, ktoré dôkazy sa navzájom podporovali, dopĺňali a vytvárali ucelený a logický kruh usvedčujúci obžalovaného zo spáchania skutku, tak ako je skutok uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku.

Naproti tomu výpovede svedkov O., L. J. a taktiež aj samotného obžalovaného považuje súd za nedôveryhodné. Súd obhajobným tvrdeniam obžalovaného neuveril, tak ako neuveril ani ostatným výpovediam svedkov M. P., O. P. a L. J.. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na inom poschodí a keď schádzal dole počul hádku medzi bratom M. a poškodenou. Svedok M. P. však uviedol, že v čase začatia hádky stál na chodbe aj s bratom E. a popíjali kávu (teda obžalovaný neschádzal dole schodmi). Obžalovaný ďalej uviedol, že keď zišiel dole videl M. pred dverami bytu kde bývali, pričom poškodená bola pred dverami svojho bytu, nadávali si, poškodená vošla do bytu, zavrela za sebou dvere a v tomto byte zotrvala akurát ešte dva krát otvorila dvere a niečo zakričala. Svedok M. P. naproti tomu vypovedal, že za poškodenou do bytu vošiel a fyzicky ju napadol. Tak obžalovaný ako aj svedok M. P. uvádzali vo svojich výpovediach, že všetko im môžu potvrdiť svedkovia O. P. a L. J., ktorí s nimi stáli v uvedenom čase na chodbe. Svedok O. P. však na pojednávaní uviedol, že bol na inom poschodí a dole zišiel len keď počul krik. V čase, keď zišiel dole tak obžalovaný stál chrbtom k dverám bytu poškodenej. Taktiež ako jediný svedok uvádzal prítomnosť priateľky obžalovaného, ktorú podľa jeho výpovede mal dokonca svedok M. P. držať lebo ona „chcela ísť za E. do vnútra“. Pričom súd opäť poukazuje na výpoveď obžalovaného podľa ktorej v byte obžalovanej nebol. Taktiež tento svedok uviedol, že v byte počul plač dieťaťa poškodenej, pričom dieťa poškodenej sa nachádzalo v tom čase v aute so svojím otcom a teda sa v byte určite neplakalo. Svedok L. J. si konflikt nepamätá, prečo sa hádali si nepamätá, z akého dôvodu nevie, ale vie, že ho určite vyvolala poškodená. Uviedol, že v čase konfliktu stál tak 20 metrov od dverí poškodenej a fajčil. Na túto vzdialenosť videl ako M. P. ide k dverám poškodenej, potom nevidel nič a následne zase videl, že poškodená buchla dverami a obžalovaný s k nej určite nedobíjal. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností je viac ako zrejmé, že uvedené výpovede sú tendenčné, snažiace sa chrániť obžalovaného, odporujúce si nielen vzájomne ale aj s výpoveďou obžalovaného.

Ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. poriadku (súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu) nebráni súdu, aby prípadne prihliadal k tým zmenám skutkového deja, uvedeného v obžalobe, ku ktorým došlo pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní a ktoré nemenia totožnosť skutku. Poškodená si na hlavnom pojednávaní nebola istá, či aj obžalovaný E. P. prekonal vchodové dvere do bytu násillím. V predmetnom prípade sa jedná o dva útoky, ktoré boli spáchané samostatne,

dvoma rôznymi páchatelmi, pričom na hlavnom pojednávaní vyšlo najavo, že vchodové dvere prekonal násilím práve druhý z bratov - M. P. (ktorý je za uvedený skutok už aj právoplatne odsúdený), ktorý následne do poškodenej hodil detský kočík a keď ležala na zemi ju udrel a odišiel. Až následne keď poškodená išla vyložila detský kočík z chodby bytu na spoločnú chodbu, tak ku dverám bytu č. 4, prišiel obžalovaný E. P., ktorý vošiel do chodby bytu a niekoľko krát ju päťou udrel do hlavy a hodil do kuchynských dverí. Podstata skutku je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne. Totožnosť skutku neznamena, že musí ísť od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia o úplnú zhodu udalostí, o ktorých sa rozhoduje. Vykonávaním dôkazov sa získané poznatky o skutočnostiach môžu meniť, niektoré údaje môžu odpadnúť a naopak niektoré pristúpiť, nesmie sa však zmeniť podstata skutku. Určenie rozsahu trestného činu nemení totožnosť skutku, iba individualizuje škodlivý následok trestného činu, ktorý nastal, resp. mal nastať na záujme chránenom Trestným zákonom. Správne určenie rozsahu trestného činu, spôsobu jeho spáchania a jeho následku je pritom nevyhnutnou podmienkou pre správnosť právnej kvalifikácie zisteného skutku. V danom prípade súd pri zachovaní totožnosti skutku ustálil, že skutok sa stal, no bez naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu, nakoľko prekonanie prekážky obžalovaným nebolo v konaní preukázané.

Napriek tomu, že súd skutkovú vetu pozmenil, nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný E. P. vnikol do obydla poškodenej, bez jej súhlasu, resp. proti jej vôli čím zasiahol do jej domovej slobody.

Preto súd uznal obžalovaného E. P. za vinného zo spáchania skutku, ktorý po právnej stránke vyhodnotil ako prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pretože vykazoval všetky formálne zákonné znaky uvedeného trestného činu, keď obžalovaný ako subjekt s určitou spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, keď konal vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona. Naplnený bol zároveň aj objekt útoku a objektívna stránka, t.j. konanie, keď obžalovaný neoprávnené vnikol do obydla iného, pričom vniknutím sa rozumie nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody. S poukazom na výpoveď svedkov, hlavne poškodenej J. P., súd spresnil skutkovú vetu pri zachovaní totožnosti žalovaného skutku.

Obžalovaný nebol z miesta bydliska bližšie hodnotený. V minulosti bol prejednávaný Obvodným úradom Trenčín pod č. 2012/020, 2012/199 z toho raz pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a raz pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Obžalovaný bol štyri krát súdne trestaný, z toho dva krát pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., raz pre trestný čin lúpeže podľa § 234/ ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a raz pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovanému boli ukladané tak podmienené tresty odňatia slobody ako aj tresty odňatia slobody spojené s ich výkonom. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 8T/53/2012 zo dňa 25.04.2012 na trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý mu bol následne uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 8T/53/2012-86 zo dňa 29.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3Tos/98/2013-90 zo dňa 12.12.2013 premenený na trest odňatia slobody vo výmere 100 dní, nakoľko obžalovaný zmaril výkon trestu povinnej práce sám, vlastným zavineným konaním.

Pri výmere trestu súd prihliadal na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti za akých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaného.

Pri tomto skutku súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže prichádzalo do úvahy odsúdenie páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to vo veci 8T/53/2012 Okresného súdu Trenčín. Uloženie súhrnného trestu sa zároveň spravuje podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona. U obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to, že už bol za trestný čin odsúdený. Nepoľahčovalo mu nič.

U obžalovanému je dôvodné konštatovať, že ide o osobu, u ktorej predchádzajúce uložené tresty zrejme nevedli k jej náprave, a teda okresný súd nemal inú možnosť ako obžalovanému uložiť trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Keďže v prípade osoby obžalovaného prevažoval počet priťažujúcich

okolností, zvýšila sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V zmysle uvedeného súd uložil obžalovanému súhrnný trest vo výmere 8 (osem) mesiacov, teda na samej dolnej hranici „upravenej“ trestnej sadzby. Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.4.2012 sp. zn. 8T 53/2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý bol uznesením Okresného súdu zo dňa 29.10.2013 sp. zn. 8T 53/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.12.2013 sp. zn. 3Tos 98/2013 premenený na trest odňatia slobody v trvaní 100 dní, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody, spojené nebolo, keďže poškodená si voči obžalovanému taký nárok neuplatnila.

- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.